

„Soča“ izhaja vsak potoček in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.40
Pol leta . . . . . „ 2.20
Četrt leta . . . . . „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „po-
stanih“ se plačuje za navadno tristo-
petdeset vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v uski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

Boj za enakopravnost.

Ko so se naši poslanci preteklo spomlad vračali iz državnega zbora domu, smo jih Slovenci sprejemali z nekako zadovoljnostjo, ker reči moramo, da se niso pred še v nobenem zasedanju tako dobro ponášali. Govorili so v sojah pri vsaki priliki tako prepričevalno, da ni bilo misliti, da bi zaželjeni uspeh izostal, ter tako jasno počitovali krivice, ki nam se gode, da so vidno upljivali na vlado in na naše nasprotnike.

Vzlic temu mogel je vsakdo pričakovati za nas prevrata na boljše, tembolj, ker je vlada sama kazala nekoliko volje do tega in ker so tudi ministri posamič v tem zmislu nekaj obljubovali. —

Pa kaka prevara! — Namesto da bi bilo razkritje našega prežalostnega stanja vlado za naz omehalo, jo je le še bolj otprnilo, da je, kakor njena dejanja kažejo, vse svoje objube gledé enakopravnosti pozabila. Od prejšnjega zasedanja postopa vlada (Gautsch) z nami tako, kakor bi hotela reči, da čó jo z nami že tako daleč, kakor so naši poslanci s svojimi govori v državnem zboru razkrili, potem le še malo manjka, da se naše narodne težnje popolnoma zatró, in nadaljuje delo prejšnjih vlad nad nami.

Toda v ustavni državi, kakoršna je naša, v kateri je enakopravnost proglašena in v različno in tolikanj zavedne narode že globoko vkoreninjena, so taki poskusi, kakoršni se za Gautschevega ministrovanja povračajo nad Slovane, vendar prenevarni, kajti država nam je enakopravnost podelila in zagotovila, ter jo dala tudi vže okusiti in jo drugim narodom nam pred očmi tako obilno pusti uživati, da nam Slovanom, večini svojih državljanov, je ne bo mogla dolgo kratiti! Kaj je občutljivejša, kot koma zaželjeni griljaj prod usta ponuditi, potem pa mu ga izmakniti in mu figo pomoliti!

Ko so se naši državni poslanci vračali iz prejšnjega zasedanja, smo z nekako gotovostjo pričakovali zboljšanja našega političnega položaja in pravičnega urejenja naših narodno-tnih razmer, sosebno pa smo se nadjali primernege urejenja naših srednjih šol, kakor nam se je uže za tekoče leto obljubovalo — a kako smo bili prevarani! Namesto da bi nam bil dal minister Gautsch obljubovane slovenske paraletke, nam je še več obstoječih slovanskih šol vzela.

Tako postopanje gotovo slabo upliva, Slovanski narod se je zavolj tega m-čno zavzel proti ministru Gautschu in žaliteva, naj državni poslanci stopijo na noge v tej zadevi. Gautschevo postopanje kaže, kakor da bi hotela vlada Slovane na steno priškakati in jih z vso silo ponemčevati.

Slovane zatreti in jih ponemčiti, dandanes ni več čas. Vsako tako prizadevanje ne bi bilo le brezuspešno, ampak ravno nasprotno, ob sedanji zavednosti za slovanstvo še pospešljivo. Zatiranje ktere si bodi narodnosti v Avstriji bi bilo obžalovanja vredno, ker bi državo strašno slabilo. Avstrija nujno potrebuje, da se na znotraj umiri in okrepi ter pripravi za zunajne potrebe. To pa je ustani doseči le z uresničenjem enakopravnosti, z enakim zadovoljenjem svojih narodov.

Vlada prav lahko dožene spravo mej svojimi narodi; ni ji treba drugega, nego pokazati resno voljo za enakopravnost, pa bodo takoj utihnili narodnastna nasprotovanja. Dokler pa bo vlada tako omahljiva do ravnopravnosti, bode razpor med narodi vedno hujši, ker vsak narod si misli: le pritisnimo, pa bo vlada za nas, zato vsak napenja vse sile za dosego svojega prava, a drugi narod pa zopet vporablja vse svoje sile, da bi obdržal dosedanje nadvladanje. Kako strašno se ob takem notranjem mednarodnem boju moči državljanov obrabijo in opešajo, bi bilo strah preracuniti. Strašno bi bilo slišati škodo, ki se vsled mejnarodnega boja godi državljanom in državi. Dokler bode trajal mednarodni boj za pravice enakopravnosti so vsi napori države za zboljšanje ljudskega in državnega blagostanja prazna sanje. Kako je mogoče priti do blagostanja, ako vlada prepušči, da se mora narod proti narodu za pravice s strašnimi zrtvami boriti, da se tako drug drugega ukončavati. Ako

je vladi do blagostanja, ne sme pustiti, da se narodi tako trgajo in si blagostanje in obstanek tako ukončujejo. Vlada mora narodom očitno pokazati, da je kakor dober oče, kateri vse svoje otroke enako ljubi in ne pusti, da bi se otroci med sabo zatira, ampak da vzame v varstvo tistega, kterega hočejo drugi zatirati, ako neče svojih sinov spriditi in pohujšati. Gorje očetu in njegovi hiši, ako ne poravna do časa in pravično razpore med svojimi sinovi.

Mislimo si, koliko bi bilo stanje narodov olajšano in njih blagostanje zboljšano samo s tem, kar narodi za mejsobno zatiranje žrtvujejo, koliki pa bi bil napredek državljanov, ako bi te žrtve za zboljšanje in napredek svojega stanja vporabljali! Kdo ima v prvi vsti skrbeti, da bi se to godilo?

Narodnostna ideja je dandanes tako ukoreninjena, da raznarodenje ni več mogoče razum osodopolnih prevratov. Torej kdor trdovratno dela za raznarodenje, spdkopuje bilagostanje in pripravlja pot osodopolnim prevratom.

Dopisi.

Iz Bilj, dne 20. decembra. — „Blagor jim, ki v Gospodu zaspó, kajti njih dela gredó za njimi“.

V petek, dne 18. t. m. ob 4 3/4 uri popoldne je umrl po štirimesečni bolezni prečastiti gospod vikarj Janez Fregl v 69. letu svoje starosti. — Blagi ranjki so je porodil v Pevmi, dne 11. decembra 1818 in je bil posvečen duhovnom 22. septembra 1844. Služboval je tudi v Romansu v Furlaniji, o kateri službi je vedel pripovedovati marsikatero mišno. Prijatelji njegovi in znanci se gotovo še spominjajo besede, katero je povedal o priložnosti, ko se je govorilo o denarji! Nadalje je služil v Kamenjah in Pod-sabotinam. Zadnja njegova služba je bila v Biljah, kjer je služil 34 let in bil skoraj kakor doma. — Štiri in trideset let v enem kraju! V tem času je nepozabni ranjki neumorno sejal seme božje besede, od katerega je gotovo mnogo padlo na rodovitna tla; a žalibog mnogo tudi na skalo in med trnje. Uže več let ga je trpinčila bolezen na nogi, zaradi katere je težko hodil. Od onega časa pa, ko je umrl brat njegov, župnik v Muši, postal je tako otožen in žalosten, da je večkrat vzdihoval in celó jokal. Zadnje dni julja tekočega leta pa je bil obolel in 24. istega je zadnjikrat daroval sv. mašo. Lotila se ga je srčna bolezen (degeneratio cordis), katera ga je spravila pod zemljo. Vsled te bolezni se mu je pinet nekoliko zmešala in v tem položaji je udani trpiti ostal do zadnjega. Dan smrti je prišel nekoliko k sebi, da ga je mogel tukajšni g. kapelan, Janez Vuga, prevideti se sv. sakramenti za umirajoče. Istega dne je prišel tudi zdravnik, g. dr. Grešič ml. iz Gorice, ki je pa precej spoznal, da za prečastitega bojnika ni več pomoči. Umrl je uže istega dne okoli 5. popoldne. Marsikatero oko je postalo solzo, ko je zvočenje naznanilo njegovo smrt, kajti večina ovčic biljenske cerkvene občine je v reznici ljubila svojega dušnega pastirja.

Pogreb je bil naznanjen za nedeljo popoldno ob 3. uri. Kljub slabemu vremenu se je bilo sešlé mnogo ljudstva in duhovniki vse dekanije. Sprevoz je vodil prečastiti gospod dekan šepotški, Peter Kobal, z asistenco vseh došlih gg. duhovnikov. Po opravljenih cerkvenih obredih stopi na lesó ter po zgoraj navedenem citatu opiše ob kratkem življenje umrlega g. Janeza, navajajoč težave duhovskega stanú in opominjajoč zbrano ljudstvo, naj se večkrat v molitvi spomni umrlega gospoda, ki je za svoje ovčice žrtvoval dušne in telesne moči. Gospod govornik je bil tako srčno ganen, da ni mogel nadaljevati govora. Po prečastnem govoru so zapeli biljenski pevci še neko žalostinko, na kar so je jel pomikati sprevoz proti pokopališču v tem-le redu: Šolska mladina je šla prva za križem, potem občinarji meškega spola, občinsko starešinstvo, častita duhovščina, krsta, sodniki, gosposki svet biljenski, oddelek veteranov, ženske. Sprevoz je bil tako dostojen, da se vidi

teško kedaj tak na vasoh. Vence so podarili: občinsko starešinstvo v Sovodnjah, gosposki svet v Biljah in duhovnjani iz Bilj, Bukovice in Orehovlj.

Ker se napravlja pokojnemu rakev, niso ga še pokopali, ampak položili so truplo njegovo začasno v kapelico, od kodar se po dokončanem delu prenese v rakev, ki se dela ravno pred glavnim mirovdvorskim križem. (Ravno slišim praviti, da je delo dokončano)

Da je bil ranjki res priljubljen med duhovniki, nam pričá to, da so skazali zadnjo čast vrlému prijatelju in cenjenemu tovarišu gospodu: dekan Peter Kobal, župniki Lukežič, Poljšak, Pavletič, vikarj Jug, Ferfolja, Znidarčič, duhovni pomočniki: Faganelj, Vuga, Pirih. Občinstva se je zbralo tudi iz sosednjih vasi veliko število.

Kaj več o pokojnem gospodu v prihodnje, zdaj lo še dostavim željo, da bi se besede prečastitega gospoda dekana uresnršile in bi ljudstvo molilo za pokoj duše blagoga umrlega.

Počiva naj v miru, blaga duša njegova! [Z Bogom! K.

Iz Šempasa, 16. nov. — „Peccati vecchi, penitenza nuova“ se glasi italijanski pregovor, kar je po naše: „stari grehi, nova pokora“! Da, stari grehi naših prednikov (vzeli so bili leta 1839—40 od Vincenca Zevnika v Ljubljani žita na upanje) so bili nam že prava pokora in nam bodo še. Kako to? poroče marsikdo, saj smo leta 1833 ves dolg, nad 18.000 se stroški vred poravnali, in saj se je dedič omenjenega upnika nam odbrisal od naših obč. zemljišč, ktere so bilo njemu v varnost tirjatvo v zemljiščinah knjigah pripisane! Res, tirjatvi upnika smo popolnoma zadostili; a zadostili nismo še onim občinam, ki so vsled solidarične zavoze morale ves dolg plačati. Katero so tiste občine, ki niso popolnoma svojega dolga poravnale, se razvidi iz naslednjem. Da bi se pa kdo ne prestrašil pred morebitnimi dolgovi, omenim vse občine, ki so predmet mojemu današnjemu dopisu; te so: Vitovlje, Osek, sv. Miha, Šempas, Pervačina, Solkan, Kronberg, St. Peter, Vogersko, Ozlan, Loka in Ravnica. Z nekom italijanskem spisom dne 24. novembra 1839 so rečene občine po svojih zastopnikih napravile pogodbo z V. Zavnikom v Ljubljani, da jim je poslal raznega žita v sknpnem znesku 14.555 f., potem vsled pogodbe, napravljene tudi v Ljubljani, dne 17. januarja 1840, zopet za 3333 f. 20 kr. Za plačilo teh zneskov so se občine solidarično, t. j. vse za edno in edna za vse, zavezale plačati v treh obrokih in sicer 1. decembra 1840, 1841 in 1842, z dotičnimi 60% obresti.

Dolg ni bil popolnoma poravnan v določenih obrokih ampak le nekatere občine vplačale so svoje svoto.

Iz aktov, ki leže v arhivu c. k. okrajnega glavarstva v Gorici se vidi, da so bili nekteri zneski pooblaščenecm plačani, pa ti niso izročili denara upniku Zevniku. Vsled tega so bila predstojništva dolžnih občin vložila proti pooblaščenecm tožbo pri takratni okrajni oblastniji. Konečno je c. k. namestništvo dovolilo, da se bodo doklade na izravne davke vseh solidarično zavezanih občin v poravnavo dolga vpeljale in pobirale. Proti tej obsodbi so se občine vperle in vložile ugovor pri ministerstvu, katero je z dekretom okrajnega glavarstva v Gorici dne 16. aprila 1879 št. 4022 občinam naznanilo, da je namestništvo razsodbo od 19. sept. 1877 št. 8753/III razveljavilo in upnika Zevnika se svojo tirjatvijo na redno pravdo pot zavrnilo.

Iz tega je pač jasno, kako malomarni so bili naši predniki, da niso svojega dolga o svojem času poravnali. Želeti je, da bi so vsaj sedaj občine bol na kratkem med sabo pogodile in dolg plačale, ker dolge pravde ne množijo blagostanja; kajti pravična tirjatvev mora biti prej ali poznej plačana.

Naz Urat, 21. novb. — Prehodil sem pretečene dni nekoliko sveta ob Idrijci. Zanimal me je posebno klanec od Mosta pri sv. Lucije čez Kozaršče. Cestni odbor tolminski je pač storil, kar le mo-

goče, da je bil ta klanec. Doprčeno je tu potrebno in koristno delo.

Ako pa z zdravimi očmi primerjamo to cesto z namerovano čez „Spehovo brdo“, moramo se čuditi, da se ljudje tako malo zanimajo za zvezo z čepovansko dolino čez Urata. Bil bi tu še manjši, ali gotovo ne večji klanec, nego je oni, čez Kozaršče; koliko pa bi bila skrajšana pot od Idrije do Gorice! Kak dobiček bi bila za cerkljanski okraj in za vse prebivalce ob Idriji! Največa dobrota pa bi znala biti ta cesta kedaj v strateški zadevi.

Dobro, da vsaj Čepovanci še niso pozabili na to črto, da oživljajo zanimanje za njo. Razen razlogov, ki so se že razpravljali med ljudstvom in po časopisih, prikaša za to cesto še nov silen razlog. Bolec, Kobarič in Tolmin nimajo več v svojem okrožju stavbonoga lesa. Morali ga bodo v bližnji prihodnosti iskati v trnovskem gozdu. Predno se bo pa mogel les iz trnovskega gozda izvaževati na Tolminsko, treba bo izdelati cesto čez „Spehovo brdo“. Čas se tedaj bliža, da se bodo morali dotični cestni odbori v Tolminu, v Cerknem in v Gorici resno početi s to črto.

Čepovanci pspesujejo to potrebno zvezo idrijske doline s čepovansko s tem, da se trudijo dosedanje občinske ceste po Uratih zboljšati in jo spraviti med skladovne ceste. Sliši se, da cestni odbor v Gorici tej nameri ne bo resno nasprotoval. Dela se uče peticija, ki bo predložena vis. deželni zboru, da cesto čez Urata sprojme v vrsto skladovnih cest. Ko se to doseže, bo velik korak storjen k zvezi z idrijsko dolino. Želeč, da bi si kmali tu na Uratih segli v roke cestni odbori Goriški, Cerkljanski in Tolminski, omolkrem za danes.

Iz Višnjevka se nam piše, da se je nekdo pred letom dni naselil tja s svojo družino ter v tem času pokazal, da si zna pridobiti denar z neko nenavadno umetnostjo. Tako n. pr. bil je dne 11. novembra t. l. pri nekem krčmarju pri sv. Roku v Gorici ter mu prodajal vino — katerega ni imel. — Popisal mu je natanko, v kakih posodah ima vino in koliko posode drže. Ko sta se za vino dogovorila, dal mu je krčmar kot aro 7 gl. ter je prišel dne 15. t. m. v Višnjevk po isto vino. Kako se je mož ustrašil, ko ni našel niti zaaranega vina, niti prodajalca, ker po dobljeni ari ni se prodajalec nič brigal za kupca, ampak šel je po drugih krajih na lov. Tako je prišel dne 13. t. m. tudi v Šempas k Belč-tovi hiši, ter poskusil svojo umetnost. Hotel je namreč s posebno zvijačo 10 gl. brez dela in truda zaslužiti, a mlada R. je čička spoznala ter mu po dogovoru z materjo „lauppass“ dala. Osleparil je tudi mesarja pri mostu, ker mu je prodajal tele, ki ga ni imel in je zanj prijel aro. Tako je tudi v Krminu več kupcev osleparil za precejšnje svote; prodajal jim je suhe česplje, katerih ni imel.

Da se njegovim enakim sleparijam (konec stori, objavlja se to s pristavkom, da slepar ne poré niti pravega priimka, niti pravega domovanja.

V Ljubljani, 23. nov. Pri včerajšnji volitvi za deželni zbor v Kočevju in Ribnici zmagal je narodnjak c. kr. okrajni sodnik g. Fran Višnikar s 94. glasovi proti 81., katere je dobil ultragerman Limkart, profesor na tukajšnjem učiteljski. Pri tej volitvi narodni volilni odbor ni postavil kandidata, ker so bili zmenili se volilci sami uže pri zadnji volitvi, ker je bil izvoljen po volji Kočevjarjev umrl Faber brez protikandidata, da bodo postavili pri tej volitvi Ribničanje svojega kandidata. Nekateri nemški prena-peteži, ki bi radi spremenili staro prislovico v „germanica fides nulla fides“, pa so postavili kljubo temu dogovoru zopet kočevske ga kandidata; sedaj vidijo svoj propad in mi poznamo lastno moč. To nam budi nauk za prihodnje volitve in kaj velja pri voditeljih naših sosedov „mož — beseda“. Sedaj sedi v dež. zboru 26 narodnih in 10 (od veleposestnikov) nasprotnih poslancev. Kaj nam bo prineslo letošnje zasedanje dobrega, ne ve se še prav; kakor je sedaj položaj, je malo nadejati se. Med drugimi obravnava-yami gotovo pride na vrsto tudi pogorelo gledišče. Želeti bi pač bilo, da bi se ne dogovarjal mnogo deželni odbor z bivšimi posestniki pogorelih lož, ker so bili le zavora pri vozu Talijem. Za male novice, ki so jih stale lože, bi bili radi le zapovedovali, in gorje ravnatelju, ako jim ni bil pokorni sluga! Kadar so bile slovenske predstave, niso prepustili svojih lož drugim, ampak bile so na škodo gledališke blagajni prazne. Celo tako daleč je segalo njih sovraštvo do slovenskih predstav, da je predrznil se baron Apfaltern reči v lanskem deželnem zborn, da se godi posestnikom lož krivica pe slovenskih predstavah in da Slovenci nimajo pravice v deželni gledišči slovenski igrati! Gledišče je pogorelo in pa lože z njimi, tedaj tudi razžaljivo-predzrne dozdevne „pravice“ nemških posestnikov lož. Ako uže dežela mora vzdrževati svoje gledišče, naj se ravna po ogromni večini prebivalstva. 95 od sto, bo vendar smelo skrbeti po svojih slabih močeh za svojo narodno Talijo!

Čudne govorice so krožile med kazensko pre-

iskavo proti g. dr. Tavčarju. Sedaj, ko je tako sijajno oproščen, se čudi vse, kako je bilo mogoče kaj takega na periti proti njemu. Po zadnjih izpovedbah prič je moral priznati celo g. drž. pravdnik, da obtožba nima prave podlage in da nikoli ni dvomil o poštenosti dr. Tavčarja. Vse se je sukalo le o pravnih nazorih, imajo li sklepi neavstrijskih sodnij v gotovih zapuščinskih slučajih tudi v Avstriji pravno veljavo ali ne? Sodnija je priznala izrečno, da dr. Tavčar, kot vesten odvetnik, je moral tako postopati v korist svojega klijenta. Tak je bil konec pikantne te cause celebre.

Ako mogoče še večo senzacija pa je vzbudil sobotni uvodni članek v tukajšnjem uradnem listu, ki se obrača proti „Narodu“ in njegovemu dopisniku iz Rusije. V pojasnilo tistim, ki ne poznajo razmer, konstatujem samo, da „Narod“ zaradi onih dopisov ni bil nikoli zaplenjen — in vendar je državno pravništvo tako strogo! — ter da vlada proti našim državnim poslancem velika, neustajljiva nevolja po vsej deželi in gotovo tudi po svem Slovenskem zaradi njih neupljivosti in njih nezmožnosti ali neuspahov — ako rajše slišijo. Celo pod ustavoversko vlado, če prav jih je menj bilo, so neprimerno več dosegli. In vendar se boji sedanja vlada, da bi naši poslanci prestopili v opozicijo! Kako opravičena je nevolja narodova zaradi nezmožnosti svojih poslancev, treba le opozoriti: da je zapušča gimnazij v Kranji, da obrtna šola v Trstu ne bo imela slovenskih tečajev in tudi v Ljubljani slovenske obrtne šole ne dobimo, da bodo opustili se promogokopi v Zagorji, da se celo slovenskega napisa na državnem kolodvoru v Trstu niso mogli vzdržati proti irredenti! Sedaj pa ta članek v uradnem listu! Kdor ni zadovoljen z vlado in z Gaučem in s poslanci, ta je rusofil, neavstrijsk, nedomoljuben. Tedaj, kdor neče zaslužiti takih očitanj, naj se lepo oklene naših preslavnih, preupljivih državnih poslancev in slopo naj zaupa v dobrohotnost Gaučeva. Nazadnje bo uže uvidel, da razpust gimnazija v Kranji in obstanek menj obiskovani Kočevske je le dobrota za Slovence. St.

Politični razgled.

Obe delegaciji, avstrijska in ogerska, sti zvršili svoj posel, in sicer prva v nedeljo, druga v torek; skupne seje ni bilo treba, ker sti si bili obe delegaciji v soglasji in njeni sklepi gledé proračunskih svot enaki popolnem. Skupni ministri so dosegli, kar so hoteli; le gledé morarice je ogerska delegacija proračunjene stroške za nekoliko zmanjšala, kar je potrdila tudi delegacija avstrijska. Javne seje bile so zelo gladke in mirne, in delegati so pritrdili naši zunanji politiki; le nemški poslanec Suess je hotel našega nekdanjega ministra zunanjih zadev, grofa Andrassy-a, zopet od mrtvih obuditi, ter je čez vso mero hvalisal in priporočeval njegovo politiko. Ali to je storil, kakor se govori, v dogovoru z nekaterimi Madjari; s tem svojim govorom je hotel dati malo brco grofu Kalnoky-u ali vsaj mu je hotel priporočati, da naj se tudi on, kakor nekdanj Andrassy, ki je tudi po svoji moči pripomagal k odstopu Hohenwartovega ministerstva, vtika in meša v naše znotranje zadeve, da naj pomaga spodrinuti grofa Taaffe-a in ob enem vreči sedanjo državnozbornsko večino. Suess je govoril za zdaj gluhim ušesom, ker na svoj govor ni vdobil niti od strani ministrov niti poslancev odgovora.

Iz središča, t. j. z Dunaja preselilo se je z včerajšnjim dnevom težišče notranje politike v deželne zборе, ki bodo delovali tija do praznikov. Malo časa je njih zasedanju odločenega in poslanci zborov večih kronovin bodo se morali zelo požuriti in napeti svoje delalne moči, da le vsakoletna dela do časa zvrše. Kakor smo uže zadnjič na tem mestu slutili in omenili kakor verjetno, zgodi se gotovo: Češki nemški poslanci so v skupni seji sklenili, da se tudi po svoji novi izvolitvi ne udeležé sej dež. zbora, dokler jim vlada in večina dež. zbora ne zagotoviti njihovih pravic. Deželni višji maršal knez Lobkovic, se je mnogo prizadeval med tem časom, da bi Nemce pridobil za skupno delovanje, ali ves njegov trud je bil zastoj. Zboru tedaj drugega ne bode storiti, kakor da mandate, ki se ne spolnujejo zopet, uniči, in da na to vlada razpiše nove volitve. Hočemo videti, kedo se bode prej naveličal. — Neposredno pred otvorenjem dež. zbora kranjskega imajo Slovenci na Kranjskem zabeležiti veliko zmago; v mestni

skupini Kočevje in Ribnica je mesto umrlega poslanca Fabra voljen v dež. zbor c. k. okrajni sodnik v Ribnici Višnikar proti Linhardt, ki je bil kandidat nemškega „Schulvereina“.

Prihod ruskega cara v Berlin in njegovo obiskovanje starega strica Viljelma vender ne bude tako brez vsega političnega pomena, kakor se je s početka mislilo. Sprejem sicer ni bil zelo slovesen, kakor bi bil sicer, ko bi ne bil tako bolan nemški prestolonaslednik, ali carovo prijazno obnašanje proti knezu Bismarku, dolgi pogovor z njim in nato neposredno visoko odlikovanje ruskega poslanca pri nemškem dvoru, da sklepate, da se razmere med Nemčijo in Rusijo na boljše obračajo.

S Francoskega dohajajo dan za dnevom bolj vznemirljive vesti. Wilson, zet predsednika republike, je zaradi goljufije in sleparije pred sodnijo, ministerstvo je pri poslaniški zbornici vdbilo nezaupnico in zato dalo svojo ostavko, in predsednik Grevy po najnovejših vestih, ker ne more sestaviti ministerstva, ki bi imelo v zbornici večino, hoče tudi odstopiti, in morda je storil že ta korak, preden naši čitatelji vdbé list v roké. Ker republikanci med seboj niso edini, monarhisti pa jim nasprotujejo, da se nobeno ministerstvo ne more vzdržati, zato ne bode preostajalo družega, kakor da se zbornica razpusti in vrše nove volitve; in izid teh bode odločil, ali ostane Francoska še republika, ali pa se zopet prelevi v starodavno, mogočno monarhijo.

Domače in razne vesti.

Vladika naše cerkvene provincije so se zbrali tukaj v sredo in ostanjo skupaj en teden.

Deželni zbor goriški pričel je zborovati večeraj. Ob 10. uri bila je iz tega namena slovesna svota maša v prestolni cerkvi, kojoj je bral proš. monsig. Jordan, ker nadškof je bil zadržan radi tukaj bivajočih škofov.

Ob 11. uri je dež. glavar odprl zborovanje v deželni dvorani z italijanskim potem pa z naslednjim slov. nagovorom:

Castiti gospodje! Kakor mi je čast poznati Vas uže več let, bodete brez dvoma za to skrbeli, da se v sedanjih neugodnih razmerah, kakor vselej v poprejšnjih resnih trenutkih, sijajno obnese vzajemnost vseh prebivalcev naše dežele.

En del tiste deželne strani, ktera Vas je sém poslala, sicer ni bil zadet po letošnjih neugodah — in to nas vse veseli — a Vi se bodete tega spominjali, da si dežela prizadeva uže mnogo let vstrezati, kolikor jej pripuščajo moči, posebnim potrebam in željam Vaše strani.

Končavši nagovor vskliknejo poslanci trikratni živio cesarju. Glavar predstavi vladnega zastopnika barona Reebbacha.

Naš g. Jonko in laški baron Locatelli sta bila od seje zadržana.

V popoldanski seji je prišlo na vrsto poročilo deželnega odbora o pomoči, ki naj bi se zaprosila in sklenila, da se olajša beda, prečča nekaterim stranem naše dežele vsled slabe letine, in poročilo dež. odbora o računskih sklepah za leto 1886 in proračunih za leto 1888.

Naznanil je predsednik mnoge došle pcticije, ktere so se vse druge izročile pcticijskemu odseku, le ona za uvrščenje tribuškega mosta k skladovni cesti je izročena legalnemu odseku.

Bral je dr. Pajer interpelacijo do vlado, kaj je ista ukrenila z ozirom na dr. Rojčeve pritožbe o bolnišnici usmiljenih bratov. Topet. so podpisali: Pajer, Dottori in Gasser. Vladni zastopnik je obljubil v eni prihodnjih sej odgovoriti.

Potem so bili izvoljeni v odsoko: v finančni vit. Tonkli, Gasser, dr. Gregorčič, Maurovich, Rojic, Locatelli in Verzeznassi; v pcticijski Dottori, Del Torre, Kovačič, Ritter, Ivančič, Mahorčič in Jonko; v logalni Pajer, Abram, Benardelli, Venuti, Ivančič, N. Tonkli in Verzeznassi in v specialni Dottori, Del Torre, Benardelli, Verzeznassi, Abram, Kocijančič in dr. Gregorčič.

II. Primorsko, vojaško veteransko društvo za Gorico in Gradiško je prešlo nedeljo slavilo god Nj. Vel. naše vladarice presv. cesarice Elizabete. V ta namen so se zbrali veterani ob 8½ predpoldne na Katterinjevem trgu, pred stanovanjem gosp. predsednika, odkoder so se podali z zastave in godbo v cerkev sv. Ignacija na Travniku k sv. maši, ktero je bral častni član prečastiti gospod monsignor Štef. Bensa. Med mašo jo svirala društvena godba. Po sv. maši se je društvo udeležilo slavnosti, pri kateri sta bila odlikovana s križcem (svetinjjo za zasluze)

žandarmerijska vahtmajstra Rot v Gorici in Kocijandrič v Višku. Potem je šlo naše veteransko društvo v svojo pisarno k izrednemu obnemu zboru, da so se prebrala pravila za veter. podporno društvo za društvenike v Gorici in v okolici. Ker pa ni bilo predpisanega števila veteranov skupaj, ni bilo mogoče zborovati. Zbrano društvo je telegrafično častitalo presv. cesarici k imeudnevu.

Božičnico priredita tudi letos, kakor lani, tukajšnja privatna slovenska dekliška šola in otroški vrt v prostorih goriške čitalnice, katera je svojo dvorano brezplačno prepustila v ta blagi namen. Ker stanejo priprave in darovi otrokom, katerih število je močno naraslo, precej novcev, prosijo se človekoljubi brez razlike narodnosti, da bi blagovoljno podarili kaj v ta namen v denaru ali v blagu ter da bi ne zapirali vrat, ko bo kdo v ta namen na nje trkal. Nekateri otroci so res ubožni in potrebni ne le daru v veselje, temveč podpore v hudem zimskem času. Zato se nadajamo, da dobra sreča uslišijo milo prošnjo, katero izrekamo v imenu otrok.

Podgorskemu slov. otroškemu vrtu so zraven že izkazanih 10 gld. darovali še: g. Kadunec Janez 1 for.; Dr. M. 1 for.; učit. konf. v Šolkani 11 for.; Pavletič Goth. 1 for. Ant. Jug 1 for.; Pavletič Fr. 1 for.; Kolavčič Janez 2 for.; Poljšak Jož. 2 for.; veselica pol. društva v Podgori 22 for. 37 nov.; in gospodična Olga Klančič v Podgori 7 for. Vseh darov je torej že 59 for. 36 nov. Za vse: „Bog plati“.

O naši kmetijski šoli namenili smo se bili zaradi naših sodeželanov danes priobčiti daljši članek; ker pa je laški list „Rassegna“ prinesel o tem predmetu med drugim nekoliko zdravih misli tistim, katerim smo se bili namenili pisati, zato ponatisnemo o tem le nekoliko vrstic iz Sl. Naroda:

Italijanski listi se zaganjajo že nekaj časa v slovenski oddelek dež. kmetijsko šole v Gorici; oni bi radi to šolo uničili in v ta namen najprej podredili vodstvu italijanskega oddelka. Italijani hvalijo iste vodstvo, kar tudi zares zasluži; Slovenec pa so imeli nesrečo zadnja leta ravno zastraun vodstva. Za krivdo niso Slovenci odgovorni; še deželni odbor, ki ima tu veljavno besedo, ni možno kaj očitati, ker je vendar misliti, da se je odbor ravnal po svoji vesti. Deželni odbor je morda nekoliko kriv, da je gledal na zunanje formalnosti, namsto na moči, ki so bile že znane, sosebno zaradi praktično večšega delovanja. Tako ali tako pa ne sledi iz začasnih neugodnosti zaradi učnega osebja, da bi slovenski zavod spravili pod laško streho in komando. Lahki so itak že preveč dobili, ko imajo v deželni hiši skoro vse uradnike iz svoje srede, ne da bi bili ti uradniki sposobni slovenskega jezika. Kar se pa dostaje osebja, je nekdanje italijansko perilo veliko bolj umazano ravno v kmetijski šoli, nego pa slovensko. Lahki naj pometejo najprej pred svojim pragom, in naj pogledajo na Tržaški magistrat in v obč. Trst, kjer so ravno laški uradniki že tolikokrat popihali jo čez mejo, potem ko so izvršili sleparstva in goljufije. V tem tiči vendar še drugačna nesposobnost, kakor pa je ta, če kdo ni praktičen vodja kake kmetijske šole.

Slovenci so imeli strokovnjake, in obče mnenje slovensko bo že tudi za Goriško kmetijsko šolo pomagalo, da končno dobimo pravih voditeljev temu zavodu. Sicer pa je šola tudi zdaj v jako skušnih rokav, ki so svoje praktično znanje pokazale nasproti priznanim praktičnim kmetijstvu. Ravno formalnost pa svedoči, da ž ujo ni še vse doseženo, če tudi se glasi na katero si bedi „odliko“.

Le počasi torej, gospoda laška, in ne zasedajte onih mest, kjer bi morali služiti slovenskemu prebivalstvu slovenski rojaki. Sicer pa je Vaš trud brezuspešen, ker naše slovensko prebivalstvo vé, kam pes s taco moli.

Jurij Roth, žandarmerijski okrajni stražmešter tukaj in Josip Kocijandrič, umirovljeni žandarmerijski stražmešter v Višku, dobila sta za dolgo letno izvrstno službovanje prvi srebrni zaslužni križec s krono, poslednji srebrni križec. Preteklo nedelje bila je na Travniku primerna slavnost, pri kateri je odlikovaneema pripel polkovnik pl. Vogler častni znamenji na prsi.

Nov most čez Sočo napravila bo pri Podgori sedanja lastnica ondašnje papirnice, družba „Leykam-Josefthal“ po načrtu, kakor ga je izdelala že prejinja tvrdka Ritter.

Prošnji za odpravo javnih plesov so se pridružili še sledeči krajni šolski sveti, namreč v Lokavci pri Ajdoščini, v Škrbini na Krasu in Logu pod Predelom. — Prošnja se je uže odpisala vis. dež. zboru. Bog dal, da bi imela zaželjeni uspeh! Slišimo, da mislijo še drugi kraji pridružiti se prošnji, a žal, da je prepozno. Vendar naj izvolijo vsi krajni šolski sveti obravnavati to zadevo ter uspeh naznaniti kr. šol. svetu v Opatjensku, ker se bo že zabilo, ako bi dež. zbor neugodno rešil prošnjo.

Iz Mirnega se nam piše, da so nekateri razgrajalci grdo razsajali neko neč ter celo okna pobili ter metali kamenje v hišo, kjer so bili ženi in, radi tega, ker jih menda novo poročenec ni dovolj

odškodoval. Sramota za 19. stoletje, sramota za Mirno! Ta je res lepa! Ako kedó ne nasiti požrošno klačarijo — razuzdano današnjo mladino — ne bo si varen ne imetja, ne živjenja. Cesarski patent (ukaz) z dne 20. aprila 1854 l. prepoveduje vsako motenje pri ženitninah. Kje je županstvo, morda spi, da ne sliši in vidi, kaj se v občini godi.

Trije „Volkovi“ napadli so nekoga gozdnega čuvaja. Tako nam se piše. Pili so menda v krčmi na Lokvi, kjer so se zbesedli ter konečno v dejanji pokazali, da so v resnici volkovi v človeški podobi. Sram jih bodi! Trem Volkovom pridružil se je bil še četrti, ne volk po priimku, pač po dejanji. Jednega „Volka“ imajo menda uže v „meženariji“ v Gorici pri sv. Antonu; drugo pripeljejo v kratkem. Prav — zverine!

Beno vitez Močnik, sin našega rojaka iz Cerknega, slovečega matematika dr. viteza Močnika, bil je prejšnjo nedeljo v Gradcu posvečen mašnikom benediktinskega reda.

Možitev je bila učiteljicam do zdaj postavno zabranjena; ako se je ktera hotela omožiti, morala se je službi odpovedati; poslednji čas pa se kaže, da bodo učiteljicam dovoljeno se omožiti. Spodnjeavstrijski deželni zbor je s porazumljenjem deželnega šolskega sveta določil, da se učiteljice sicer smejo omožiti, vendar pa naj se jim dovoljenje k omožitvi kolikor mogoče otežavi.

Da bi se dovolilo učiteljem in učiteljicam sosebno med sabo oženiti, bilo bo v enem oziru prav in celo potrebno, ker plača obeh bi ravno toliko zneslo, kolikor potrebuje majhna družina 4. oseb, da ob sedanjih dragini borno preživi. Drugo vprašanje pa je, če bo mogla soproga učiteljica zraven mnogih svojih težav in gospodinskih skrbi obstati, da ne bodo njeno zdravje preveč trpelo in ali ne bodo šolske oblasti gledale, da bi na ta način priskrbele le še ceneje potrebnih učiteljskih moči in za kako malenkostno odškodnino še bolj obtežile učiteljski stan. — Na Goriškem, kakor slišimo, so je ravnokar trem z učitelji poročenim učiteljicam dovolilo, da bodo podučevale; namreč v Kamnjem, v Štandreži in v Bovecu.

Čuden prizor o živalstvu. Dva orla sta iz trnovskega gozda pridrvila velikansko divjo kokoš, ter jo na čepovanskem polju oključala do smrti.

O Levstikovem pogrebu posnamamo iz „Sl. Nar.“ dokaz, koliko spoštovanja je užival pokojnik v mestu Ljubljanskem in po deželi, kako ga je ljubila in cenila mladina slovenska. Nad 1000 dijakov ljubljanskih srednjih šol so se prostovoljno udeležili pogreba, zvrstivši se po štirje in štirje pred krsto. Sredi tega polka bodoče slovenske inteligencije nosili so dijaki mnogobrojne vence. Skoro vsak posamični gimnazijski razred podaril je venec. Posebno krasen je bil venec „Dunajskih Slovencev“ in društva „Slovenije“, ki so ga isti člani nosili sami, venec „Sokola“, ljubljanskih bogoslovcev in cela vrsta družih vencev. Za dijake korakalo je 12 bogoslovcev, ki so prišli popolnem prostovoljno in peli po vsem potu do pokopališča „Miserere“. Krsta je bila pokrita s krasnimi vencami in palmovimi vejami. Za krsto stopala sta brat in sestra Levstikova, potem pa gotovo nad 3000 spremljevalcev, ki so obsežali vse, kar ima Ljubljana odličnih mož in inteligencije. Tudi iz nemškega tabora je bila udeležba prav številna. Komaj ob 1/2 6. uri dospel je sprevod do pokopališča in 6 je bila ura, ko so zagrebli Levstika. Pevski zbor ljubljanske čitalnice zapel mu je zadnjo žalostinko „Nad zvezdami“.

Iz Trsta se javlja „S. Narodu“. Društvo irredentovcev v Rimu poslalo je svojim tukajšnjim pristašem poziv, naj zopet pogumno začno zahtevati priklopljenje Trsta in Primorskega k italijanski kraljevini, ker je sedanji evropski položaj temu jako ugoden.

Pesmarica za koroške Slovence izide v kratkem, zanimivo osnovana s slovarjem, ki bo obsegala okoli 200 strani v mali obliki. V knjigo so uvrščene slovenske pesmi, ki se najraje pojó, zbirka najlepših koroških narodnih (do sedaj še netiskanih) in slovar, v katerem so one besede pismene slovensčine, ki Korošcem, od doma niso znane. Slovar je namenjen Korošcem sploh, posebuo pa mlademu naraščanju, ki ni imel slovenskih šol. Kdor pozná današnje neugodne razmere na Koroškem, bo vedel, kateri živi potrebi skuša izdajatelj pomagati. Slovenske rodoljube vabi izdajatelj na prednaročbo, ki stoji 35 kr. (s pošto vred 40 kr.) in upa, da mu pridejo pri tem rodoljubnem delu na pomoč. One, ki bi izvolili prednaročnike rabirati, odškodoval bi po gratisizitih. Tiskalo se je bo le toliko kolikor se bo pravočasno oglasilo prednaročnikov. Kdor tedaj želi to zanimivo delo (pri katerem obsega novo izbrana slovenska pesmarica 3/6, koroške narodne 2/6 in slovar 1/6 knjige) sprojeti, naj se v kratkem blagovoljno oglasi; pozneje se ne bo moglo več vstreti nobenemu. Izdajatelj opozarja na to ter ponavlja svojo prošnjo. Rožan v Trstu — Via della Madona del mare 15.

Poslano.

Kdor ima pravico si kakega zastopnika izvoliti, ima tudi pravico in dolžnost postopanje istega opazovati in o tem razpravljati.

Čudna postopanje g. Dominka v okr. šolskem svetu je učitelje tolminskega okraja uže davno uznemirjalo; poslednja volitev pa je dala priliko, da se njegovo postopanje javno razpravlja. Dopisi s tolminskega so prav dostojno navedli fakta, kako g. D. postopa. Kako sta pa g. D. in njegov zagovornik v Edinosti na to odgovorila? — Že iz teh odgovorov je lahko spoznati, da mora g. D. postopanje res presneto slabo biti, da ga je mogoče samo še s takimi podlimi frazami, s preobčutljivimi zabavljicami in globokim žalanjem zagovarjati. Kdor bere g. D. odgovor v 41. listu Soče, mora precej izreči sodbo, da ta zagovor ne znači moza, marveč — ta odgovor je v sramoto vsem tistim, ki so D. poveljevali.

Kak mož je pa g. Dominkov zagovornik, vidi se iz njegovih dopisov v Edinosti. Njegov zagovor so samo žaljive fraze. Pravi, da g. D. zlodejec ni mogel zagovarjati. Ker se je s fakti dokazalo, da g. D. sploh učiteljev(ljic) ni zagovarjal, so tedaj vsi tisti učitelji in učiteljice na Tolminskem zlodejci, ki so bili kedaj med njegovim zastopanjem priporočila potrebni. Ali se upa dopisnik tako žaljivo in pomenljivo trditev pred sodnijo opravičiti? Kako je mogoče več zlodejstvo, kakor s takimi trditvami in frazami metati pesek v oči občinstvu, ki ne pozna razmer. Kdor ve, da je Dominkov zagovornik v Edinosti pisal tudi dopis v 41. listu Soče pred volitvijo v okr. š. svet Goriški, v katerem je naštevati lastnosti, ki jih mora imeti učiteljski zastopnik, ta se mora pač čuditi njegovi doslednosti. S takimi nedosledneži se ne more. ni vredno in tudi ni častno polemizovati. „Schwam“ čez take značaje!

Obžalujemo, da „Edinost“ pri vsaki priliki tako rada pomaga učiteljstvu polena pod noge metati.

Pretužnega srca naznanjam žalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem, znanecem ter duhovnim sobratom, da so moja preljuba, predraga in skrbna mati

LUCIJA KOS roj. SKOČIR

iz Nemškega ruta

danes 21. novembra o polnoči v 70. letu svoje starosti po večletni a samo tridnevni mučni bolezi prevideni se sv. zakramenti umirajočih mirno v Gospodu zaspali.

Bog jim daj večni mir in pokoj!

In večna luč naj jim sveti.

Naj v miru počivajo! — Amen.

Pogreb bo 25. ob 9 1/2 uri zjutraj na Srednjem. Vsem poznanecem jih priporočujem v blagi spomin, svojim duhovnim sobratom pa v pobožni „memento.“

Na Srednjem, dne 23. novembra 1887.

V imenu žalujoče družine
Simon Kos, vikar.

Zahvala.

Potrjim srcem zahvaljujem se vsem gospodom, kateri so se udeležili pogreba moje ljube soprogo

Jožefe,

posebuo pa izražam še svojo zahvalo gospodu vodji ter gospodom profesorjem in dijakom tuk. o. kr. gimnazije, koji so me v moji nesreči tako plemenito podpirali.

JOSIP VOGRIČ.

Zahvala.

Vsem domoljubnim gospodom in gospodičnam, ki so pripomogli s prijaznim sodelovanjem kot pevci, igralci, deklamovalci, reditelji ali sploh kot pripravljenci in pospeševalci dela, da se je veselica dne 13. t. m. tako sijajno in v splošno zadovoljnost izvršila, izreka tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.

V Gorici, 20. novembra 1887.

„Slov. bralnega in podpornega društva“
odbor.

Razpis učitelj. služeb.

V tem okraji se s tem razpisujeta službi učiteljev-voditeljev enorazrednic na Banjšicah in na Gradišci, pa mesti učiteljic v Čerčičah in v Vertobji. Dohodki vseh služeb so 3. plačilne vrste poleg dež. š. postav 10. marca 1870 in 4. marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti je vložiti do 8. januarija 1888. sem-le po predpostavljenih oblastnijah.

C. KR. OKRAJNI ŠOLSKI SVET,
v Gorici, 23. nov. 1887.

Bicikli in tricikli iz prvih angleških tovarov
H. Bock-a na Dunaji. III. Hauptstrasse št. 72.
Ceniki se dopošiljajo brezplačno.

JOŽEF CULOT,

trgovec na debelo in na drobno
V RAŠTELJI,

naznanja slavnemu občinstvu, da ima v svoji štacuni veliko zalogo vsakovrstnih igrač, novostij in različnih punčik z obleko in brez nje, razne vrste volnenega blaga, rokavice, črne ovratne rute za duhovnike, zapestke raznih vrst, škornje, volnene čevlje za zimo s podplati in brez njih, vsake velikosti, in prav mnogo drugih rečij: najfinije podobice iz Pariza, svetinje, razpela vsake vrste, tudi z nikla in bele kosti s stojalom, kipe, rožne vence najrazličnejših vrst in tudi z bisernih matie, najfinije na verižici s srebra itd.

Vrtna semena zagotovljena.

Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

MARTIN POVERAJ,

civilski in vojaški krojač.

JEDINA IN MAJVEČJA

krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna

Narejene Obleke.

Zimska obleka	od gl. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.— "
Zimske hlače	2.50 "
Zimska suknja	9.— "
Salonska obleka	25.— "
Obleka za dečke	1.75 "

V Gorici, na Travniku,
nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni ceni.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrudovitejšo želodčne boleti. Prav izvrstno vstrožajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črvesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadelžnostih, zoper beli tok, božinst, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne pregnajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljavo pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu.
Ena steklenica stane 30 novcev.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da dne 5 decembra t. i. začela javna dražba (kant) nerošenih zastav III. četrta leta 1886, t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca julija, avgusta, septembra 1886.

V Gorici dne 2. novembra 1887.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda Dr. E. viteza Ščekla, c. kr. vladinega svetovaleca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vso želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej steklenici priložena). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštno stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. eno, lekar Rizzioli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih, in sicer na Goriškem v Gorici: Cristofoletti, Kürner in Pontoni; v Ajdovščini: Guglielmo; v Cervignanu: Lovisoni; v Gradišci: Coassini; v Gradu: Pasqualis; v Trzinu: Cianta; v Tolminu: Palisca.

Knjigotržec J. Palik,

v Gorici na Travniku

ima veliko zalogo vsega, kar spada v področje knjigotržstva in točno izvršuje vsa naročila časopisov in muzikalij. Pri njem se dobe vse raznovratne šolske knjige, papir, pisanke, svinčniki, peresa in vso, česar se potrebuje v šoli in v uradnji. On prodaja po najnižji mogoči ceni. Gg. uči eljem pa cene še posebno znižuje.

Priporoča se p. n. častitemu občinstvu, da bi blagoljno hodilo k njemu nakupovat in naročevat.

Naznanilo!

Prečistim svojim odjemalcem naznanjam uljudno, da ne tržujem le z različnimi vrstami finjšega papirja, ampak tudi s čnejšim papirjem in sicer po tisti ceni kakor vsaka druga tukajšnja prodajalnica papirja.

V Gorici, Ferdinand Wokulat.

Samo sredi Raštelja št. 7.
Na debelo — na drobno.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

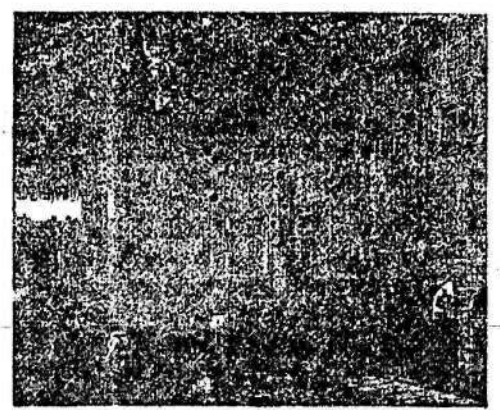
Bogata zaloga: norimberskega in galantijskega blaga, lepoticija, dišav, igrač, nogovic, živnih priprav, sukanca in preje, krojaških in čevljarških potrebščin, priprav za potnike in kadilce, cigaretaeega papirja, celuloidnih zavratnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; posebnost: najfinije iglo za šivalne stroje.

Strune za rana godala, in sicer za: gosli, citare, kitaro, bas, glasovir itol.

Za pomladno setev se najtopleje priporočajo

Raznovrstna semena zelenjav in trav.

Na drobno in na debelo.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani
na velikem mestnem trgu,

priloga tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dnava, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izboru skušenih domačih zdravil. Lekarna Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Građi (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NGR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKÓCZY
LAIBACH 4 STÜCK 20.

kierim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlateni o, bljuvanje, glavoból, kré v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARILO! Opozarjamo, da se is e istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikom Mostnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protiv ter revmatizem, trganje po ulih, bolečine v križi tor žicah, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa r. ene popolnom trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahtova naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Matiču“ z zraven stojecim znanenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 1 gl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stojecega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vratio. Schutzmarke

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsno in pljučne bolezni; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne smelo bi se v ni jednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenom želodcu, jetrnih i. obisnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jedea zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto na najjedea zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vraninih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja lo 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konjo, pomaga pri pretégu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi itd. pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, otisčanji od sedla in oprave, pri sušici itd. s kravka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl.

Z rabil. navodom vred samo 4 gl.
Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljajo.